

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 223/2025-137

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Škubla & Partneri s. r. o., Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite (pôvodne Národnej kriminálnej agentúry) a proti postupu Krajskej prokuratúry v Bratislave (pôvodne Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky) v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-35/UBOK-FV-ZA-2024 (pôvodne pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019) takto

r o z h o d o l :

- Postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite a postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-35/UBOK-FV-ZA-2024 (pôvodne pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019) v období od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 448/2021-453 z 10. novembra 2022 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo sťažovateľa na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.
- Sťažovateľovi **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie **3 000 eur**, ktoré **s ú** mu **p o v i n n é** zaplatiť spoločne a nerozdielne Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite a Krajská prokuratúra v Bratislave do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
- Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite a Krajská prokuratúra v Bratislave **s ú p o v i n n é** nahradiť sťažovateľovi spoločne a nerozdielne trovy konania **1 331,33 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov o právoplatnosti tohto nálezu.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. mája 2024 (doplnenou podaním z 28. júna 2024 a v znení vyjadrení z 13. septembra 2024 a 20. februára 2025) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a podľa čl. 6 ods. 1, čl. 8 a čl. 18 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite (ďalej len „ÚBOK“), [pôvodne Národnej kriminálnej agentúry (ďalej len „NAKA“)] a postupom Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“), [pôvodne Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP“)] v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-35/UBOK-FV-ZA-2024, pôvodne vedenom pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 (ďalej len „trestné konanie“) a uznesením ÚŠP č. k. VII/2 Gv 2/23/1000-295 z 12. marca 2024 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). V petite ústavnej sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd prikázal, aby ÚBOK (pôvodne NAKA) a krajská prokuratúra (pôvodne ÚŠP) konali v trestnom konaní bez zbytočných prieťahov a zároveň žiada priznanie finančného zadosťučinenia 30 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v podstatnom namieta nečinnosť odporcov, ktorá bola konštatovaná v náleze č. k. I. ÚS 448/2021-453 z 10. novembra 2022 (ďalej len „nález sp. zn. I. ÚS 448/2021“) v súvislosti s nepreverením pôvodu a zákonnosti nahrávok nachádzajúcich sa na USB zaistenom 16. októbra 2018 v rámci domovej prehliadky u [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v inej trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-259/NKA-ZA2-2019 ako stopa č. 21 (ďalej len „nahrávky“). Nahrávky mali byť výsledkom použitia informačno-technických prostriedkov Slovenskou informačnou službou (ďalej len „SIS“) v spravodajskej akcii pod názvom [REDAKOVANÉ]. Ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 aj s ohľadom na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci [REDAKOVANÉ] proti Slovenskej republike z 23. júna 2022 uviedol, že sťažovateľ má postavenie obete v zmysle čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 10 ods. 1 a 2 listiny a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru vo vzťahu k výsledkom použitia informačno-technických prostriedkov SIS. Zároveň ústavný súd konštatoval, že považuje sťažovateľa za osobu oprávnenú (majúcu záujem) na zistení pôvodu nahrávok, a to na účel vykonania rozsudku ESLP. Ústavný súd posúdil vykonanie procesných úkonov uskutočnených NAKA v súvislosti s overením autenticity nahrávok a v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 konštatoval, že tento postup nepovažoval za efektívny.

3. Ďalej z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením NAKA z 23. novembra 2022 podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 4 písm. a) Trestného zákona (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia 1“ alebo „prvé obvinenie“). Proti uzneseniu o vznesení obvinenia 1 podal sťažovateľ 1. decembra 2022 sťažnosť, na podklade ktorej bolo toto uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené uznesením ÚŠP sp. zn. VII/2 Gv 2/23/1000 z 12. februára 2024 (ďalej len „uznesenie o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia 1“).

4. Napadnutým uznesením ÚŠP z 12. marca 2024 bolo sťažovateľovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a pokračovací zločin podplácania podľa § 333 ods. 1 a 2 písm. a) a b) a ods. 3 Trestného zákona (ďalej aj „uznesenie o vznesení obvinenia 2“ alebo „druhé obvinenie“). Druhé obvinenie bolo proti sťažovateľovi vznesené aj na základe nahrávok, pričom prokurátor ÚŠP k tomu v napadnutom uznesení uviedol, že „v súčasnosti možné (napriek momentálne maximálne vyvíjanej snahe zo strany o.č.t.k. o overovanie pôvodu) s potrebnou mierou istoty potvrdiť, resp. určiť, či vôbec a do akej miery sú totožné materiály uverejnené pod tzv. názvom [REDAKOVANÉ] v roku 2011, nahrávky na tzv. stope č. 21 a nejaké eventuálne minulé výstupy zo skutočnej služobnej činnosti SIS“.

5. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky uznesením sp. zn. IV/3 Pz 17/24/1000 z 10. apríla 2024 zrušila napadnuté uznesenie a uznesenie o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia 1 postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Generálna prokuratúra sa totiž nestotožnila s názorom dozorového prokurátora ÚŠP o prerušení výkonu funkcie vyšetrovatelky NAKA *ex lege* v čase vydania prvého obvinenia. Otázkami spojenými s autenticitou nahrávok, na základe ktorých bolo sťažovateľovi vznesené druhé obvinenie, sa uznesenie generálnej prokuratúry nezaoberalo a bolo zrušené z procesných dôvodov. V čase podania ústavnej sťažnosti bol teda sťažovateľ opätovne obvinený na základe uznesenia o vznesení obvinenia 1, v nadväznosti na čo generálna prokuratúra prikázala krajskej prokuratúre, aby vo veci znovu konala a rozhodla.

6. Po podaní ústavnej sťažnosti bolo uznesenie o vznesení obvinenia 1 postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené uznesením krajskej prokuratúry sp. zn. 20 Kv 217/24/1100 z 2. septembra 2024.

7. V súvislosti s namietanou nečinnosťou odporcov sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol nasledujúci chronologický prehľad procesných úkonov v súvislosti s preverením pôvodu a legality nahrávok.

8. Na základe pokynu dozorového prokurátora ÚŠP z 3. februára 2023 sa vyšetrovatelka NAKA obrátila na SIS so žiadosťou o informáciu o tom, či nahrávky sú kópiami originálnych nahrávok pochádzajúcich z operácie SIS [REDAKOVANÉ]. Vybavenie tejto žiadosti z 1. marca 2023 vyšetrovatelka v júni 2023 urgovala. Dňa 11. septembra 2023 vydal dozorový prokurátor ÚŠP pokyn, ktorým žiadal NAKA o doplnenie žiadosti z 13. marca 2023 najmä o otázku, či SIS spolu s prípadným odstúpením informácií z činnosti SIS odovzdala príslušným orgánom aj nahrávky (záznamy) z tejto činnosti. Tento pokyn splnila vyšetrovatelka NAKA po šiestich mesiacoch žiadosťou adresovanou SIS z 22. marca 2024. K uvedenému poskytla SIS vyjadrenie zo 7. júna 2023 s dôvetkom, že ide o utajovanú písomnosť so stupňom utajenia tajné, ktorá sa nachádza v utajovanej prílohe vyšetrovacieho spisu.

9. Sťažovateľ v čase podania ústavnej sťažnosti 17. mája 2024 ako porušovateľov svojich základných práv označil NAKA, krajskú prokuratúru a z procesnej opatrnosti aj generálnu prokuratúru. Urobil tak vzhľadom na skutočnosť, že s účinnosťou od 20. marca 2024 bol zákonom č. 40/2024 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení uznesenia ústavného súdu uverejneného pod č. 41/2024 Z. z., ÚŠP zrušený a podľa § 56ah zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov došlo k prechodu pôsobnosti ÚŠP na príslušné krajské prokuratúry. Doplnením ústavnej sťažnosti z 28. júna 2024 vzal sťažovateľ ústavnú sťažnosť proti

generálnej prokuratúre späť, pretože mu bolo oznámené, že v jeho veci sa príslušnou dozorovou prokuratúrou stala krajská prokuratúra.

10. Vzhľadom na povahu namietaných zásahov do základných práv sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol o vydaní dočasného opatrenia spočívajúceho v povinnosti odporcov zdržať sa používania nahrávok ako dôkazu v trestnom stíhaní, a to až kým neodstránia právnu neistotu o pôvode a zákonnosti nahrávok.

11. V priebehu konania na ústavnom súde k 31. augustu 2024 zanikla NAKA a na základe rozhodnutia prezidenta Policajného zboru bol za nástupnícky organizačný útvar NAKA zriadený ÚBOK. Vzhľadom na uvedené ústavný súd v konaní o ústavnej sťažnosti koná s krajskou prokuratúrou a s ÚBOK.

12. Uznesením č. k. IV. ÚS 223/2025-74 z 30. apríla 2025 prijal ústavný súd na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť v časti namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na ochranu súkromia podľa čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 10 ods. 1 a 2 listiny a čl. 8 dohovoru v spojení s právom na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36. ods. 1 listiny, práva podľa čl. 18 v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom ÚBOK (pôvodne NAKA) a postupom krajskej prokuratúry (pôvodne ÚŠP) v trestnom konaní. Ústavnú sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namietal porušenie svojich základných práv uznesením o vznesení obvinenia 2, ústavný súd odmietol ako zjavne neopodstatnenú a návrhu na vydanie dočasného opatrenia nevyhovel.

II.

Argumentácia sťažovateľa

13. Ústavný súd v tejto časti rekapituluje argumentáciu sťažovateľa týkajúcu sa namietaného porušenia označených práv postupom ÚBOK (pôvodne NAKA) a postupom krajskej prokuratúry (pôvodne ÚŠP), keďže zvyšná časť ústavnej sťažnosti bola ústavným súdom odmietnutá pri predbežnom prerokovaní (pozri bod 12 tohto rozhodnutia).

14. Sťažovateľ namieta postup NAKA a ÚŠP spočívajúci v neodstránení a pokračovaní v protiústavnej nečinnosti aj po vydaní nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021, keďže NAKA nepreverila pôvod a zákonnosť nahrávok, resp. nevykonala na ten účel efektívne úkony, vecne sa nevysporiadala s týmito otázkami, ÚŠP tento postup odobril a nezabezpečil žiadnu nápravu.

15. Sťažovateľ uvádza, že NAKA a ÚŠP sa za dobu jeden a pol roka od vydania nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021 vo vzťahu k prevereniu pôvodu nahrávok a ich zákonnosti obmedzili iba na internú komunikáciu medzi nimi v podobe pokynov a na dve nadväzujúce žiadosti adresované SIS. Týmito úkonmi sa im pôvod nahrávok dostatočne preveriť nepodarilo, iné úkony neurobili a napriek tomu a v príkrom rozpore s nálezom sp. zn. I. ÚS 448/2021 a rozsudkom EŠLP ÚŠP predmetné nahrávky dôkazne použil proti sťažovateľovi pri vznesení druhého obvinenia.

16. Takýto postup NAKA a ÚŠP nemožno na účely preverenia pôvodu nahrávok v zmysle kritérií nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021 považovať za dostatočný a efektívny, a to osobitne vzhľadom na čas, ktorý uplynul od vydania nálezu, ako aj na celkovú dobu (už takmer päť rokov), počas ktorej NAKA a ÚŠP nahrávkami disponujú.

17. Nečinnosť NAKA a ÚŠP značne prekračuje rámec „bežnej“ nečinnosti vzhľadom na špecifické okolnosti, ako je rozsudok ESLP, a ignorovanie podstaty nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021. Sťažovateľom tvrdené podozrenie o zámernej nečinnosti NAKA a ÚŠP mali zapríčiniť porušenie nielen jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ale aj práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a v konečnom dôsledku aj porušenie jeho práva na ochranu súkromia.

18. Sťažovateľ v tejto argumentačnej línii poukazuje na nález sp. zn. III. ÚS 610/2023, v ktorom ústavný súd konštatoval porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov NAKA a ÚŠP v trestnej veci podozrenia z údajného obchodovania s nahrávkami a ich predaja sťažovateľovi, ktorá je vedená pod ČVS: PPZ-72/NKA-BA2-2019 (tzv. vec ████████).

19. Sťažovateľ namieta aj porušenie čl. 18 dohovoru, a to v spojení s porušením čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda s porušením jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote. Uvádza, že protiústavná nečinnosť NAKA a ÚŠP pri preverení pôvodu nahrávok vrátane vecného (ne)vysporiadania sa s touto otázkou môže byť motivovaná mimoprocesnými dôvodmi, keďže právna neistota o pôvode nahrávok im v skutočnosti vyhovovala a poskytovala zámienu na účelové nakladanie s nahrávkami, o čom svedčí aj vznesenie druhého obvinenia proti sťažovateľovi. Namietaný postup odporcov nezodpovedá riadnemu plneniu ich povinností v zmysle nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021 a rozsudku ESLP. Odporcovia sa podľa sťažovateľa svoju protiústavnú nečinnosť ani nikdy nesnažili zdôvodniť. Preto sa možno domnievať, že odporcovia vedome uprednostnili účelový postup, ktorý sa im z mimoprocesných dôvodov hodil viac. NAKA a ÚŠP mali od získania nahrávok a aj po vydaní nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021 dostatok času na riadne preverenie pôvodu a zákonnosti nahrávok, pričom mohli nepochybne vykonať aj iné úkony ako podanie dvoch žiadostí SIS. Povaha týchto skutočností a dôvodov teda podľa názoru sťažovateľa prakticky vylučuje, že by odporcovia takýmto zjavným protiprávnym postupom mohli v trestnom stíhaní sledovať legálne a legitímne ciele predpokladané Trestným poriadkom. Nejaký dôvod však toto ich konanie má. A ak nie je procesný (v kontexte trestného stíhania), čo zjavne nie je, môže byť len mimoprocesný, resp. postranný.

20. Vo vyjadrení z 13. septembra 2024 sťažovateľ uviedol, že skutočnosť, že po zrušení prvého obvinenia nemá v trestnom konaní procesné postavenie obvineného, nie je rozhodujúca. Odôvodňuje to tým, že už v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 priznal ústavný súd sťažovateľovi postavenie obete porušenia práva na ochranu súkromia v zmysle rozsudku ESLP. Z uznesenia o zrušení obvinenia 1 totiž vyplýva, že pôvod a zákonnosť nahrávok neboli stále preverené, dozorový prokurátor považuje za pravdepodobné, že nahrávky majú pôvod v činnosti SIS a že nahrávky nie je možné dôkazne použiť bez preverenia a ustálenia ich pôvodu a zákonnosti. Ani úkonom vyšetrovatelky NAKA zo 7. júna 2024, ktorým požiadala SIS o preverenie pôvodu nahrávok, nedošlo k odstráneniu namietanej nečinnosti odporcov. S názorom prokurátora spočívajúcim v nemožnosti zničenia nahrávok (ktorú sťažovateľ požadoval) bez nepochybného ustálenia otázky o ich pôvode, a to aj z dôvodu možného naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona, sťažovateľ nesúhlasí. V dôsledku pretrvávajúcej protiústavnej nečinnosti je sťažovateľ ako obeť porušenia práva na ochranu súkromia stále vystavený právnej neistote o pôvode nahrávok, čím sa navyše oddiaľuje aj efektívny výkon rozsudku ESLP.

21. V doplnení ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 20. februára 2025 sťažovateľ uviedol, že 18. decembra 2024 nahliadol do vyšetrovacieho spisu, pričom z jeho predloženej časti nevyplývalo, že by orgány činné v trestnom konaní preverili pôvod a zákonnosť nahrávok a ani neprijali v tejto otázke žiadne závery. Z tohto vyplýva, že nečinnosť odporcov a z nej plynúca právna neistota o otázke pôvodu nahrávok stále pretrváva. S odkazom na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 49/2024 z 29. januára 2025 vydaný v konaní o inej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (na základe ktorého ústavný súd prikázal SIS zničiť výsledky použitia informačno-technických prostriedkov nachádzajúcich sa v jej dispozícii, ktoré tvorí primárny materiál a sekundárny materiál týkajúci sa sťažovateľa a ktoré boli získané na základe nezákonných súhlasov Krajského súdu v Bratislave na odpočúvanie, pozn.), tvrdí, že záver o pôvode a zákonnosti nahrávok mohli a mali v súčasnosti vedieť urobiť odporcovia aj v tomto trestnom konaní, pretože ústavný súd dospel k záveru, že tzv. spis ██████ zverejnený na internete pochádza z činnosti SIS.

22. Priznanie finančného zadosťučinenia 30 000 eur sťažovateľ odôvodňuje závažnosťou a intenzitou namietaného porušenia jeho práv tým, že ani po vydaní nálezu NAKA a ÚŠP svoju protiústavnú nečinnosť neodstránili a pokračovali v nej. Namietaným postupom navyše prispeli k tomu, že rozsudok ESLP Slovenská republika ani po takmer dvoch rokoch od jeho vydania efektívne nevykonala a súčasne existuje dôvodné podozrenie, že namietaný protiprávny postup bol zámerný, pričom bol primárne motivovaný mimoprocesnými (právom nepredpokladanými) cieľmi.

III.

Vyjadrenia odporcov a replika sťažovateľa

23. V tejto časti ústavný súd sumarizuje vyjadrenia odporcov vrátane prehľadu procesných úkonov v súvislosti so sťažovateľom tvrdenou nečinnosťou, ktoré boli doručené ústavnému súdu v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti, ako aj po jej prijatí na ďalšie konanie.

III.1. Vyjadrenie ÚBOK:

24. Dňa 21. februára 2025 bolo ústavnému súdu prostredníctvom ministerstva vnútra doručené stanovisko ÚBOK, v ktorom uviedol, že od 10. novembra 2022 (t. j. od vydania nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021) boli pre účely objasnenia pôvodu nahrávok vykonané tieto úkony: žiadosti adresované SIS z 13. marca 2023, 25. júna 2024 a 28. augusta 2024 a vo februári 2025 je naplánovaný výsluch svedka ██████. Originál spisu vedeného pod ČVS: PPZ-342/NKA-BA2-2019 (v súčasnosti PP-35/UBOK-FV-ZA-2024) fyzicky prevzal vedúci tímu 2. decembra 2024.

25. Vo vyjadrení k prijatej ústavnej sťažnosti ÚBOK uviedol, že 13. decembra 2018 bola vyšetrovateľom NAKA odstúpená stopa č. 21, a to USB kľúč, ktorý bol zaistený pri domovej prehliadke u ██████. V rámci trestného konania bolo vykonaných niekoľko znaleckých skúmaní znalcami z odboru elektrotechniky (znalec pribratý 28. mája 2019) a z odboru fonoskopie (znalec pribratý 12. júla 2019). Ďalej bol 17. februára 2025 vo veci vypočutý svedok ██████ a SIS boli zaslané žiadosti v súvislosti s overením pôvodu nahrávok. Posledná žiadosť bola odoslaná SIS 9. apríla 2025 vzhľadom na nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 49/2024 z 29. januára 2025. Keďže SIS na ňu nereagovala, 26. júna 2025 bola SIS zaslaná urgencia.

26. ÚBOK ďalej uviedol, že aj napriek dosiaľ zabezpečeným dôkazom a zisteným skutočnostiam nebolo možné zistiť pôvod nahrávky. Vo veci nebolo možné potvrdiť ani vylúčiť, že by nahrávky

boli kópiou alebo derivátom obsahu záznamov z použitia výsledkov informačno-technických prostriedkov, ktorý tvorí primárny a sekundárny materiál získaný na základe rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave, ktoré mala SIS vzhľadom na nálezy ústavného súdu zničiť.

III.2. Vyjadrenie generálnej a krajskej prokuratúry:

27. Generálna prokuratúra vo svojom vyjadrení, ktorého súčasťou bolo aj vyjadrenie krajskej prokuratúry, doručenom ústavnému súdu 3. februára 2025 uviedla, že v predmetnom trestnom konaní, v súčasnosti vedenom na krajskej prokuratúre pod sp. zn. 20 Kv 217/24/1100, bol sťažovateľ v pozícii obvineného od 23. novembra 2022 do 2. septembra 2024. K odstráneniu stavu jeho právnej neistoty prispela práve krajská prokuratúra. S odkazom na judikatúru ústavného súdu navrhla ústavnú sťažnosť odmietnuť, pretože vzhľadom na zrušenie obvinenia už stav právnej neistoty voči sťažovateľovi nepretrváva. V ostatnom sa stotožnila s vyjadrením krajskej prokuratúry.

28. Gro procesných úkonov vykonaných na účely preverenia pôvodu predmetnej nahrávok tvorili písomné žiadosti o súčinnosť a písomná komunikácia medzi dozorovým prokurátorom ÚŠP, vyšetrovateľom NAKA a SIS, a to aj po zániku ÚŠP, keď bol 2. mája 2024 spis pridelený novému dozorovému prokurátorovi krajskej prokuratúry.

29. Z dôvodu zániku NAKA k 31. augustu 2024 a súčasne zriadením ÚBOK k 1. septembru 2024 dozorový prokurátor v priebehu septembra až októbra 2024 opakovane zisťoval informácie o organizačnej zložke Policajného zboru, ktorej bola predmetná trestná vec pridelená, a o novom vec realizujúcom vyšetrovateľovi. V dňoch 25. októbra 2024 a 29. novembra 2024 sa uskutočnili konzultácie stavu konania, v rámci ktorých dozorový prokurátor podrobne upravil vec realizujúceho vyšetrovateľa o ďalších procesných úkonoch, ktoré je potrebné vo veci vykonať, okrem iného aj o potrebe zadovážania odpovede od SIS na dožiadanie vo veci preverenia pôvodu nahrávky a potrebe výsluchu [REDAKOVANÉ] k zaistenej veci. Dňa 13. januára 2025 a 17. januára 2025 sa vo veci uskutočnili ďalšie konzultácie stavu konania, v rámci ktorých vyšetrovateľ prokurátora ústne upovedomil o obsahu odpovede SIS. Písomnú odpoveď vyšetrovateľ podá po spracovaní príslušných náležitostí na úseku utajovaných skutočností, keďže písomnosť je v režime „Dôverné“.

30. Krajská prokuratúra tvrdí, že postup v predmetnej veci je plynulý, ale dĺžka konania je determinovaná zmenami právnej úpravy v oblasti pôsobnosti prokuratúry a organizačnými zmenami v rámci Policajného zboru. Pripúšťa, že oprávnené a dotknuté osoby za to nenesú žiadnu mieru zodpovednosti, tieto úkony ale mali a majú nespochybniteľný a pomerne zásadný vplyv na plynulosť realizovaných trestných konaní.

31. Krajská prokuratúra zároveň uviedla, že uznesením č. k. 20 Kv 217/24/1100-85 z 2. septembra 2024 bolo podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené uznesenie o vznesení obvinenia I a vyšetrovateľovi bolo uložené, aby vo veci znova konal a rozhodol aj s poukazom na potrebu prednostného vysporiadania sa s otázkou možného premlčania trestného stíhania z dôvodu nadobudnutia účinnosti novely Trestného zákona.

32. V súčinnosti s krajskou prokuratúrou bolo 3. júna 2025 ústavnému súdu zo strany generálnej prokuratúry doručené vyjadrenie k prijatej ústavnej sťažnosti vrátane poskytnutia prehľadu procesných úkonov po vydaní uznesenia krajskej prokuratúry z 2. septembra 2024, ktorým bolo sťažovateľovi a iným osobám zrušené obvinenie. Tie sa zhodujú s prehľadom procesných úkonov, ktoré ústavnému súdu predložil ÚBOK. Vo vzťahu k zisteniu pôvodu nahrávok sa 17. februára

2025 uskutočnil výsluch svedka [REDAKOVANÉ], ktorý však žiadnym spôsobom neprispel k zisťovaniu autenticity nahrávky. Prokurátor vydal 7. marca 2025 opatrenie, ktorým vyšetrovateľovi uložil, aby v súlade so závermi špecifikovanými v náleze sp. zn. II. ÚS 49/2024 z 29. januára 2025 opakovane požiadal SIS o poskytnutie súčinnosti, a to v časti poskytnutia informácií o pôvode stopy č. 21. Dňa 9. apríla 2025 bola SIS v tomto zmysle zaslaná ďalšia žiadosť.

33. Generálna prokuratúra v súhrne uviedla, že orgány prokuratúry sú si vedomé záverov, ku ktorým dospel ústavný súd v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 vo vzťahu k existencii prieťahov pri zisťovaní pôvodu nahrávok, resp. pri overovaní ich autenticity. Z tohto dôvodu dozorový prokurátor krajskej prokuratúry písomne i pri osobných konzultáciách usmerňuje vo veci konajúcich vyšetrovateľov, aby urýchlene realizovali všetky dostupné úkony smerujúce k nastoleniu a udržaniu právnej istoty k osobám, ktorých sa môže vo svojich dôsledkoch týkať, t. j. aj sťažovateľa. S poukazom na prehľad procesných úkonov je generálna prokuratúra toho názoru, že orgány prokuratúry nemohli zasiahnuť do práva sťažovateľa na prerokovanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a ďalších označených práv. K procesnej použiteľnosti nahrávok zaujal svoje stanovisko aj prokurátor v uznesení z 2. septembra 2024, ktorým zrušil uznesenie o vznesení obvinenia 1. V súčasnosti je vedené trestné stíhanie vo veci, v ktorom má sťažovateľ v podstate procesné postavenie podozrivého.

34. Generálna prokuratúra doplnila svoje vyjadrenia 25. februára 2026 a k uvedenému uviedla, že v období od júna 2025 bola zabezpečená odpoveď SIS, pričom táto predstavovala len pertraktovanie už predtým vyjadreného stanoviska SIS a nepriniesla nové informácie. Vec sa teda naďalej nachádza v štádiu prípravného konania, vyšetrovanie nebolo skončené a je vedené trestné stíhanie vo veci. Vo vzťahu k overovaniu pôvodu nahrávok orgány činné v trestnom konaní vyčerpali diapazón dostupných úkonov, pričom nebolo možné dospieť k jednoznačnému záveru, že tieto sú derivátom tzv. akcie [REDAKOVANÉ]. Orgány činné v trestnom konaní nemajú vedomosť o tom, že by overovanie pôvodu nahrávok bolo predmetom samostatného trestného konania.

III.3. Replika sťažovateľa:

35. Sťažovateľ v replike zhrnul vyjadrenia odporcov a úkonov vykonaných pre účely preverenia pôvodu nahrávok. Z nich vyplýva, že odporcovia svoju protiústavnú činnosť neodstránili ani po vydaní nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021 a aj naďalej postupujú neefektívne a túto otázku stále neuzavreli. Protiústavná nečinnosť odporcov a z nej plynúca právna neistota o otázke pôvodu a (ne)zákonnosti nahrávok tak stále pretrvávajú.

36. V konkrétnostiach sťažovateľ tvrdí, že odporcovia od vydania nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021 vykonali iba päť úkonov, ktoré by mohli mať materiálny význam pre preverenie pôvodu a (ne)zákonnosti nahrávok. Z toho až štyri sú žiadosti na SIS v podstate s rovnakou otázkou, t. j. či nahrávky majú pôvod v činnosti SIS a piatym úkonom je doslova formálny výsluch [REDAKOVANÉ] na ktorý sa orgány činné v trestnom konaní dostatočne nepripravili. Podľa sťažovateľa krajská prokuratúra vo svojom vyjadrení zamlčala, že [REDAKOVANÉ] pri výsluchu uviedol, že by na otázky vo vzťahu k USB s nahrávkami vedel odpovedať, ak by mu bol tento USB pri výsluchu predložený. Bez toho sa k jednotlivým otázkam vyšetrovateľa nevedel vyjadriť.

37. Sťažovateľ uvádza, že je vylúčené, aby odporcovia pôvod a (ne)zákonnosť nahrávok skúmali donekonečna, pričom sa javí, že definitívne rozhodnutie o tejto otázke nielen mohli, ale aj mali prijať už dávno. Navyše, odporcovia zjavne ani sami neveria, že by nahrávky nepochádzali

z činnosti SIS, čo má preukazovať aj skutočnosť, že odporcovia nevykonali dosiaľ žiadne úkony zamerané na skúmanie inej verzie pôvodu nahrávok (napr. či ich zhotovila súkromná osoba). Odporcovia tiež nikdy nepreverovali, ale ani vôbec netvrdili, že by sa nahrávky netýkali bytu [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] v Bratislave alebo že by pochádzali z iného obdobia ako z roku 2005 a 2006, čím úplne rezignovali na preverovanie nimi vytvorenej verzie o zhotovení nahrávok inou osobou ako SIS. Dozorový prokurátor navyše práve s ohľadom na tieto skutočnosti vyslovil v uznesení o zrušení obvinenia 1 predpoklad o pôvode nahrávok v činnosti SIS vzhľadom na rozsah nahrávky, že by finančnými, personálnymi, technickými a technologickými možnosťami na jej vyhotovenie disponoval iný subjekt ako niektorý z orgánov konajúcich v mene Slovenskej republiky, aj keď ani túto eventualitu nemožno bez podrobného skúmania a vyhodnotenia vylúčiť.

38. Ak pôvod nahrávok v činnosti SIS nebude definitívne a presvedčivo vylúčený, bude sa podľa názoru sťažovateľa musieť vychádzať s dostatočne odôvodneného predpokladu, že nahrávky majú pôvod práve v činnosti SIS, sú preto nezákonné a mali by byť v záujme odstránenia protiústavného zásahu do základných práv sťažovateľa v zmysle rozsudku ESĽP zničené.

39. S uvedeným súvisí aj argumentácia sťažovateľa o porušení čl. 18 v spojení s čl. 6 dohovoru. Charakter a okolnosti nečinnosti odporcov vyvolávajú dôvodné podozrenie, že z ich strany ide dlhodobo o úmyselné priet'ahy. S tým je úzko spojené aj dôvodné podozrenie o mimoprocesných motívaciách odporcov, ktoré sťažovateľ rozviedol v ústavnej sťažnosti a jej doplnení (pozri bod 19 tohto rozhodnutia).

40. Sťažovateľ napokon uvádza ďalšie dôkazy, ktoré majú preukazovať časovú súvislosť medzi vznikom, resp. existenciou nahrávok a činnosťou SIS. Z úradného záznamu z 24. novembra 2018, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu, je zrejmé, že jednotlivé súbory s nahrávkami boli na dátový nosič nahraté už 31. decembra 2006 a 1. januára 2007. To preukazuje, že nahrávky existovali už v roku 2006, pričom je všeobecne známe, že činnosť SIS sa týka práve obdobia rokov 2005 a 2006. Ďalej komunikácia medzi dozorovým prokurátorom a vyšetrovatel'kou z 11. októbra 2021 v trestnej veci obžalovaného [REDAKOVANÉ] na základe ktorej prokurátor žiadal vyšetrovatel'ku o poskytnutie „*identickej kópie zvukovej nahrávky [REDAKOVANÉ]*“ a vyšetrovatel'ka mu vyhovela a predložila „*identickú kópiu stopy č. 21*“, potvrdzuje, že orgány činné v trestnom konaní považovali nahrávky za výstupy z činnosti SIS.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

41. Podstata ústavnej sťažnosti v rozsahu, v akom bola prijatá na ďalšie konanie, spočíva v porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru), na ochranu súkromia (čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 10 ods. 1 a 2 listiny, čl. 8 dohovoru) v spojení s porušením práva na inú právnu ochranu (čl. 46 od. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny) a práva podľa čl. 18 dohovoru v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom odporcov v súvislosti s neoverením pôvodu a legality nahrávok ani po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 448/2021.

42. Podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny (a teda aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Právna neistota sa v trestnom

konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní navrhne podanie obžaloby, alebo v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania. K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom preto dochádza až takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravné právoplatne končí bez podania návrhu na obžalobu trestne stíhanej osoby (m. m. II. ÚS 315/2020, I. ÚS 448/2021, II. ÚS 594/2021, III. ÚS 15/2025). Za zbytočný prieťah v trestnom konaní možno považovať dobu nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti príslušného orgánu pri napĺňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (m. m. napr. I. ÚS 316/2014, I. ÚS 448/2021, III. ÚS 99/02). Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy, nečakajúc na návrh strán. Práve táto procesná pozícia (obvinený ako subjekt trestného konania) je z hľadiska prieťahov v konaní proti nemu určujúca, avšak v čase podania ústavnej sťažnosti bola daná, preto bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie a mohlo jej byť vyhovené.

43. K otázke (ne)primeranej dĺžky konania ústavný súd v zhode so závermi uvádzanými v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 opakovane pripomína, že túto dĺžku nemožno vyjadriť numericky, lebo je podmienená objektívnym charakterom prerokúvanej veci a musí byť skúmaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, právnu a faktickú zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu, resp. (m. m. napr. I. ÚS 418/2014, II. ÚS 419/2017).

44. Ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 38 ods. 2 listiny) a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ústavný súd len vtedy, ak bola ústavná sťažnosť uplatnená v čase, keď namietané porušenie týchto referenčných noriem označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade odporcami) ešte trvalo. Inými slovami, ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k tvrdenému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (m. m. napr. II. ÚS 139/02).

45. Ústavný súd v tomto smere poznamenáva, že sťažovateľ mal v čase podania ústavnej sťažnosti v systéme trestného konania k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich práv v zmysle § 210 Trestného poriadku (žiadosť o odstránenie prieťahov), ktorý nevyužil (I. ÚS 245/2025). S prihliadnutím na špecifické okolnosti sťažovateľovej veci, najmä už vydaný nález sp. zn. I. ÚS 448/2021, v ktorom bolo konštatované porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prieťahov, však aj napriek už uvedenému ústavný súd pristúpil k meritórnemu prieskumu postupu odporcov v čase po právoplatnosti tohto nálezu, t. j. od 10. novembra 2022.

46. Z vyjadrení ÚBOK a krajskej prokuratúry vyplýva, že v priebehu prípravného konania v trestnej veci [REDAKOVANÉ] bolo vykonaných množstvo čiastkových procesných úkonov, ktoré napokon vyústili do vydania uznesenia o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia 1 z 2. septembra 2024. Dôsledkom vydaného uznesenia je, že v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti sťažovateľa je stále vedené tzv. trestné konanie vo veci, v ktorom už sťažovateľ nemá procesné postavenie

obvineného, ale (vzhľadom na vývoj konania) podozrivého, ktoré je podľa aktuálnej zákonnej úpravy obdobné obvinenému, avšak bez možnosti jeho eliminácie negatívnym rozhodnutím alebo iným aktom (podozrenie sa nezrušuje tak, ako je možné zrušiť uznesenie o vznesení obvinenia alebo zastaviť trestné stíhanie vedené proti obvinenému). Pokiaľ ide o konkrétne úkony, ktoré boli vykonané pre účely preverenia pôvodu a legality nahrávok v dobe od právoplatnosti nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021, odporcovia zhodne zmienili žiadosti adresované SIS v súvislosti s overením pôvodu nahrávok z 13. marca 2023, 25. júna 2024 a 28. augusta 2024. Ďalej bol 17. februára 2025 vo veci vypočutý svedok [REDAKOVANÉ] a SIS boli zaslané žiadosti. Dozorový prokurátor vydal 7. marca 2025 opatrenie, ktorým vyšetrovateľovi uložil, aby v súlade so závermi špecifikovanými v náleze sp. zn. II. ÚS 49/2024 z 29. januára 2025 opakovane požiadal SIS o poskytnutie súčinnosti, a to v časti poskytnutia informácií o pôvode nahrávok (stopy č. 21). Na poslednú žiadosť z 9. apríla 2025 (urgovaná 26. júna 2025) SIS síce reagovala, ale išlo o opakovanie predchádzajúceho stanoviska SIS bez toho, aby priniesla nové informácie.

47. Pri posúdení postupu odporcov ústavný súd vychádzal z judikatórnych východísk uvedených v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 alebo sp. zn. III. ÚS 610/2023. Z nich vyplýva, že úlohou ústavného súdu nie je posúdiť samotný záver či výsledok, k akému vykonané procesné úkony smerovali, teda či sa nimi podarilo overiť autenticitu nahrávok, ale samotné vykonanie procesných úkonov. Ústavný súd neposudzuje správnosť či adekvátnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní, ale vyhodnocuje, či na účel zistenia podstatných skutočností, ktoré môžu mať dopad na sťažovateľa ako obeť porušenia jeho ľudských práv (pozri rozsudok ESĽP), vyvinuli v primeranom čase potrebné úsilie. Z prezentovaných úkonov, ktoré mali podľa odporcov smerovať k prevereniu pôvodu nahrávok po právoplatnosti nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021, nemožno vyvodit' záver o tom, že by bol postup v sťažovateľovej veci efektívny, teda smerujúci k odstráneniu právnej neistoty vo vzťahu k sťažovateľovi.

48. V čase podania ústavnej sťažnosti trvalo napadnuté konanie od vydania nálezu sp. zn. I. ÚS 448/2021 jeden a pol roka a v čase rozhodovania ústavného súdu dokonca 3 roky a 4 mesiace, tu je však opätovne potrebné zdôrazniť, že od septembra 2024 sa trestné stíhanie nevedie proti sťažovateľovi ako obvinenému. Možno konštatovať, že za túto dobu sa postup odporcov obmedzil v podstate na internú komunikáciu medzi ÚBOK a krajskou prokuratúrou na bezúspešné dožiadanie relevantných informácií zo strany SIS a jeden výsluch svedka [REDAKOVANÉ], ktorý nepriniesol nové poznatky. Pritom aj v uznesení o zrušení uznesenia o vznesení obvinenia 1 z 2. septembra 2024 sa dozorový prokurátor venoval nutnosti vyriešenia otázky pôvodu nahrávok a ich prípadnou procesnou použiteľnosťou v trestnom konaní.

49. Pokiaľ krajská prokuratúra ospravedlňovala dĺžku konania zmenami právnej úpravy v oblasti pôsobnosti prokuratúry (zrušenie ÚŠP a prechod jeho agendy na krajské prokuratúry) a organizačnými zmenami v rámci Policajného zboru (zrušenie NAKA a zriadenie ÚBOK), ústavný súd vyjadruje určité pochopenie k týmto skutočnostiam, ktoré nepochybne mali vplyv na plynulosť realizovaného trestného konania. Na druhej strane však uvedené nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v prípravnom konaní (I. ÚS 35/03, II. ÚS 481/2017, III. ÚS 530/2022, II. ÚS 494/2023). Obdobne možno hodnotiť nie príliš efektívnu spoluprácu SIS, na ktorú sa odporcovia opakovane bez väčšieho úspechu obracali, pre účely overenia pôvodu a autenticity nahrávok. Skutočnosť, že v tomto prípade vzájomná

spolupráca a súčinnosť štátnych orgánov nebola príliš efektívna, nemôže byť na ťarchu sťažovateľovi, ktorý za to nenesie žiadnu mieru zodpovednosti.

50. Aj napriek už vyslovenému porušeniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 výsledkom postupu odporcov je naďalej trvajúca právna neistota sťažovateľa vo vzťahu k overeniu pôvodu nahrávok, čo môže byť konzekventné z hľadiska ďalšieho vývoje konania, a to aj vo vzťahu k sťažovateľovi (jeho postavenie podozrivého vecne aj procesne vyplýva z popísaných súvislostí). To napokon konštatovala aj krajská prokuratúra, keď pripustila, že bola vyčerpaná celá škála dostupných úkonov bez toho, aby sa podarilo dospieť k definitívnemu záveru o nastolenej otázke. Ústavný súd konštatuje, že uvedená skutočnosť neprekáča tomu, aby sa s touto otázkou odporcovia vysporiadali v prebiehajúcom trestnom konaní vo veci podľa všeobecných zásad voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), a navrhli taký spôsob konečného rozhodnutia, ktorým sa toto konanie skončí (bod 42 tohto rozhodnutia). Ústavný súd však na druhej strane z hľadiska právnej istoty sťažovateľa reflektuje, že trestné stíhanie sa vedie len „vo veci“, nie proti sťažovateľovi, a teda ako nečinnosť v ňom, tak ani jeho eventuálne zastavenie by nevyvolalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci [§ 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku] týkajúcu sa skutku a osoby sťažovateľa, resp. možnosti vznesenia mu obvinenia vo vzťahu k skutku. V tomto kontexte je relevantné až premlčanie trestného stíhania s účinkom jeho neprípustnosti podľa § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku (pričom trestné stíhanie vedené vo vzťahu ku skutku principiálne nevyučuje vznesenie obvinenia inej osobe, nie je teda možné konanie v tejto fáze viazať na osobu sťažovateľa).

51. K námietkam vo vzťahu k posúdeniu výsluchu svedka [REDAKOVANÉ] a k tvrdenému predpokladu o tom, že nahrávky pochádzajú podľa sťažovateľa z činnosti SIS, ústavný súd v krátkosti poznamenáva, že skúmanie tejto otázky nie je v jeho právomoci. Ústavný súd nie je skutkovým súdom, ale nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. V tomto smere preto nevykonáva procesné úkony trestného konania, nehodnotí relevanciu dôkaznej matérie a nemôže ani substituovať právne závery prijaté orgánmi činnými v trestnom konaní, pokiaľ nie sú v zjavnom rozpore so znením, zmyslom a účelom vo veci aplikovaných právnych noriem.

52. Vzhľadom na všetky uvedené okolnosti prejednávanej veci, najmä na neefektívny postup odporcov, ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po právoplatnosti nálezov ústavného súdu č. k. I. ÚS 448/2021-453 z 10. novembra 2022 (bod 1 výroku tohto nálezov).

53. Namietanému porušeniu hmotných práv sťažovateľa (čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 10 ods. 1 a 2 listiny a čl. 8 dohovoru) spojených s neefektívnym postupom odporcom vo vzťahu k overeniu pôvodu nahrávok ústavný súd nevyhovел (bod 4 výroku tohto nálezov). Nadväzujúc na závery nálezov sp. zn. I. ÚS 448/2021 a sp. zn. III. ÚS 610/2023, ústavný súd uvádza, že nie je sporné, že sťažovateľ má postavenie obete v súvislosti s porušením týchto základných práv. Za situácie, keď zo strany odporcov dosiaľ nebol s konečnou platnosťou odhalený pôvod predmetných nahrávok, nemožno z povahy veci uvažovať o zásahu do práva sťažovateľa na súkromie. Skutočnosť, že nahrávka bola nájdená u súkromnej osoby, totiž oslabuje predpoklad, že ide o nahrávku majúcu originálny pôvod v činnosti SIS, ktorej výsledok podľa ESLP zasiahol do sťažovateľových práv. Ide o oslabenie rozhodujúce v tom smere, že neumožňuje vysloviť

porušenie sťažovateľom označených práv. Akékoľvek iné závery v tomto smere v tomto štádiu konania pri súčasnom stave poznania veci by boli predčasné.

54. Vo vzťahu k námietke sťažovateľa o porušení jeho základného práva na právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny) postupom odporcov ústavný súd uvádza, že v systematike ústavy sú primeraná celková dĺžka, rýchlosť, plynulosť a efektívnosť súdneho konania obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a nie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov nespadá pod ochranu čl. 46 ods. 1 ústavy, pokiaľ namietané porušenie tohto základného práva nedosahuje takú intenzitu, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti daného prípadu by bolo možné uvažovať o odmietnutí spravodlivosti. Deklarované prietahy na strane odporcov v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 448/2021 nesignalizujú v sťažovateľovom prípade takú intenzitu prietáhov, ktoré by mohli viesť k vysloveniu porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (čl. 36 ods. 1 listiny), resp. k formulovaniu úvah o odopretí spravodlivosti (*denegatio iustitiae*), najmä vzhľadom na aktuálny procesný stav po zrušení uznesenia o vznesení obvinenia. Ústavný súd preto v tejto časti ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

55. Pokiaľ ide o námietku porušenia referenčného kritéria obsiahnutého v čl. 18 dohovoru, ústavný súd konštatuje, že uvedený článok dopĺňa ostatné hmotnoprávne ustanovenia dohovoru a jeho protokolov. Tento článok nemá vlastnú nezávislú existenciu, ale je účinný len vo vzťahu k právam a slobodám, ktoré sú zaručené ustanoveniami dohovoru (m. m. I. ÚS 476/2014, II. ÚS 908/2016, III. ÚS 15/2025). Sťažovateľom tvrdené mimoprocesné (postranné) dôvody odporcov a skutočnosť, že trvajúca právna neistota o pôvode nahrávok odporcom vyhovovala a poskytovala im zámienuku na účelové nakladanie s nahrávkami, majú skôr špekulatívny charakter bez toho, aby mali pre posúdenie veci právny význam.

56. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd návrhu sťažovateľa, aby odporcom prikázal konať vo veci bez zbytočných prietáhov, nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu), a to v dôsledku súvislostí popísaných v bode 50 tohto rozhodnutia, reflektujúc okolnosť, že aktuálna pozícia sťažovateľa v konaní nemôže byť vylepšená žiadnym procesným výstupom zo strany orgánov činných v trestnom konaní (súvislosť so zastavením trestného stíhania vedeného „vo veci“ bola objasnená) a je zhodná s jeho pozíciou pred prvotným vznesením obvinenia. Priaznivejšia by bola len procesná figúra zastavenia trestného stíhania vedeného proti sťažovateľovi [s účinkom *res iudicata* podľa § 9 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku], ktorá by však mohla byť vyvolaná len opätovným vznesením obvinenia (teda vyriešením relevantných vecných okolností v neprospech sťažovateľa).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

57. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva

v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu namietaného porušenia (III. ÚS 189/2023).

58. Ústavný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na neprimeranú dĺžku napadnutého konania odporcov v súvislosti s overením pôvodu a autenticity nahrávok (jeden a pol roka ku dňu podania ústavnej sťažnosti), pričom vzal do úvahy závery predchádzajúceho nálezu ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 448/2021. Na uvedenom základe ústavný súd rozhodol, že sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadostučinenie 3 000 eur, ktoré sú mu ÚBOK a krajská prokuratúra povinné zaplatiť spoločne a nerozdielne, a to v zmysle § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

VI. Trovy konania

59. Zistené porušenie základných práv sťažovateľa odôvodňuje to, aby mu odporcovia podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nahradili trovy konania, ktoré mu vznikli právnym zastúpením v konaní pred ústavným súdom.

60. Výška náhrady bola určená podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon v roku 2024 je 343,25 eur a v roku 2025 predstavuje 371 eur. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu za dva úkony právnej služby v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) a za jeden úkon právnej služby v roku 2025 (podanie repliky). Náhrada trov spolu s náhradou podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (2 x 13,73 eur za rok 2024 a 14,84 eur za rok 2025) predstavuje celkom 1 331,33 eur vrátane dane z pridanej hodnoty vo výške 20 % za rok 2024 a 23 % za rok 2025.

61. Priznanú náhradu trov konania sú odporcovia povinní uhradiť spoločne a nerozdielne na účet právneho zástupcu sťažovateľa označeného v záhlaví tohto nálezu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2026

Libor Duľa
predseda senátu